

સુપ્રભાતમ્
સુરેશ પ્રા. ભટ્ટ
079-23226251

સલામી સવારની..

અહીં અનેક રાતા - 'માતા' ગરબા લેવાડાવે છે!
એ સૌ પોતાને 'ભૈરવરાજા ભગત' કેવડાવે છે!
ઉત્તરશો નહીં પાવાગઢથી મહાકાળી તમે -
અહીં ચૂંટણી ચંડ-મૂંડો નેતા થઈ બીવાડાવે છે!

'ગરબી બંધી'	છે અહીં ઘણા
નેતા સિવાય સૌને -	રક્તબીજ રાક્ષસો
રાજ મના છે...	કોને મારશો (માં)

હાઈકુ

ચિંતન

વિક્રમઘના રાજન :

ઉપરોક્ત સૂત્ર ચાલકચનીતિમાંથી લેવામાં આવેલ છે. જ્ઞાનદીપ્તિ તેજસ્વીતા જ રાજનું ઘન હોય છે. રાષ્ટ્રપ્રબંધ સંબંધિત વિચારોની પ્રખરતા રુપી જ્ઞાનસૂર્ય જ રાજનું સાચું તેજ અથવા વિક્રમ છે. જ્ઞાની રાજ જ સાચો ઐશ્વર્ય-સંપન્ન રાજ છે. અજ્ઞાની રાજ, પ્રજાની ઘૃણાને પાત્ર હોવાથી, સત્તાઝૂંટ હોવા છતાંયે પદભ્રષ્ટ રાજ સમાન છે. જેમ ઘન મનુષ્યનું ભૌતિક સાધન મનાય છે. તેમ સત્યરુપી વિક્રમ જ વિદ્યાન અને યોગ્ય રાજનું ઘન છે. સત્યદીપ્તિ રાજ પ્રજાનાં રોષ અને ઘૃણાને પાત્ર બની, એના પ્રેમથી વંચિત બની, છેવટે રાજ્ય ગુમાવી બેસે છે. રાજકારણમાં જ્ઞાની બુદ્ધિસાળી નેતા જ સફળ થાય છે. જેને કોઈ પણ બાબતનું અચેતિ જ્ઞાન નથી એવા નેતા વારંવાર નિવેદનમાં લોચા મારી હાસ્યસ્પદ બને છે. પ્રજામાં સન્માન સચવાતું નથી.

- સુવિચાર**
- જિંદગી તુજસે હર વક્ત સમજીતા ક્યું ક્રિયા જાણે, શોક જીને કા હે મગર ઈતના ભી નહીં કી મર મર કે જિયા જાણે - મુંબઈ સમાચાર
 - પગને વાગેલી ઠોકર સંભાળીને ચાલવાનું શિખવાડે છે, અને મનને વાગેલી ઠોકર સમજદારીથી જીવવાનું શિખવાડે છે - જીવન પાથેચ
 - વાનર 'હુપ.. હુપ..' કરે અને માનવ.. 'હુ જ.. હુ જ..' કરે બંનેમાં કોઈ ખાસ ફરક નથી - એસ. ભટ્ટાચાર્ય
 - જીવતાને જીવવા ના દે, અને મર્યા પછી 'ડીપી' મૂકે અને નીચે લગે 'મિસ યુ...' આ કયાની સંસ્કૃતિ - મોરારિ બાપુ
 - આ સંસારમાં ભૂલો ને માફ કરવાની શક્તિ બસ ત્રણ જણમાં જ છે.. 'માં... મહાત્મા અને પરમાત્મા.. - નારાયણ સ્વામી
 - ભૂલો સુધારીએ અને ફરી રિહર્સલ કરીએ ત્યાં સ્ક્રિપ્ટ બદલાઈ જાય... એનું નામ જિંદગી... - જય વસાવડા
 - આજનું ઓપન : સૌ ગ્રામ દૂધી, ઘસણ, દસ ગ્રામની પેસ્ટને એક લીટર પાણીમાં પંદર મિનિટ ઉકાળી, ઠંડુ પડે એટલે ગાળી તે પાણીના કોગળા કરવાથી દાંતનો દુઃખાવો મટે છે
- (સંકલન : દીપક વી. આશરા)

બોધકથા

કેટલાક લોકો પોતાની ભૂલોને પણ ભવ્ય કરીને બતાવતા હોય છે. પોતાની ભૂલોને નિખાલસ પણ સ્વીકારવાને બદલે એ પણ એક પરાક્રમ કર્યું હોય એમ બગાડી મારતા હોય છે. એક ગામમાં એક મિયાંભાઈને અપ દુ કેટ રહેવાનો બહુ શોખ. ઘરમાં સાથમાં નાખવાનું તેલ ન હોય તો દીવામાં પૂરવાનું તેલ માથામાં નાખીને વાળ ચકાચકા ઓળે. ખાવાનાં ફાંકા હોય પણ કપડા પર ગરમ તપેલી ફેરવી ને ઈસ્ટી કરે અને પહેરીને ગામમાં વટ પાડે. ભૂખ્યા રહે, પણ ગામમાં વટ પડવો જોઈએ. ગામમાં કોઈ વખાણ કરે તો ફુલાઈ ને ફાળકો થઈ જાય. એકવાર આ ભાઈ સાહેબ ગામમાં ફરવા નીકળ્યા. એક જણે પૂછ્યું, 'મિયાં, આ કપડાં તો ઈસ્ટીવાળા છે, પણ કાળી મૂછ પર આ શું ભરાયું છે?' મિયાને યાદ આવ્યું કે માથામાં તેલ નાખતાં નાખતાં દિવાની વાટ મૂછ પર લાગી છે. કદાચ આજે આખરે જશે એટલે મિયાંએ કહ્યું, 'ભાઈજાન, આજ તો ઘર મં ખાને કા બડા જલસા થા ઓર જે મૂછ પર લગી હે વો તો સુબહ સુબહ મૈને સેવેયા ખાઈ થી. શાયદ વો લગ ગઈ.' આ પ્રકારનો દંભી અભિગમ માણસને અંદરથી તો દુઃખી જ રાખે છે અને મામસ પોતાની પાસે કશું ન હોવા છતાં આ રીતે ખોટો રોક મારવાની કોશિશ કરતો હોય છે.

એશિયામાં પણ ભારત યોથા નંબરે

વિશ્વની મહાસત્તા બનવાની મહેચ્છા ધરાવતું ભારત કોરોના સંક્રમણને કારણે એનું આર્થિક જોમ ગુમાવી બેઠું છે. આજની તારીખે એ દુનિયાનો બીજા નંબરનો માંદલો દેશ છે. અમેરિકા અને ભારત લગભગ કોરોના સંક્રમણ મુદ્દે લગભગ આવી ચૂક્યાં છે. ઈશ્વરનો પાડ માનો કે આપણા સંક્રમિતોમાં મોટા ભાગના સાજા થઈ જાય છે. અમેરિકામાં મરણ પામેલાઓની સરખામણીમાં આપણા અધિકૃત મૃતકોની સંખ્યા આશ્ચર્યજનક કહી શકાય એ હદે ઓછી છે. એનું એક કારણ એ પણ હોઈ શકે કે આપણું લહીવટીતંત્ર અમેરિકા કે યુરોપના દેશો જેટલું 'સાચું' અને પ્રતિભાશળી તેમજ સર્જનાત્મક દષ્ટિવાળો હતો. પરંતુ તેની બાબતમાં એક ખાસ વાત હતી. જેને એમ કહી શકાય કે 'ખાલો મોટી ખોડ. તે યુવાન જે કામ શરૂ કરે તે ખુબ જ ઉત્સાહથી કરે પણ આપણા ગુજરાતીઓમાં કહેવાય છે કે 'પ્રારંભે શૂરો'. તેની બાબતમાં પણ કંઈક એવું જ હતું. તે એક કામ શરૂ કરે તે પુરું ન થાય તે પહેલાં વચ્ચે બીજું કામ શરૂ કરી દે. એ રીતે તે અનેક કામોની શરુઆત તો ખુબ જ સરસ રીતે કરતો પણ પૂરું એકેય કામ થતું નહીં. તેણે શરુઆતમાં ટૂંક એન્ડ ટૂંક વેલ્સનું કામ હાથમાં લીધું. બુકીંગ કર્યા. સફળતા હાથ વેંટ દેટી હતી ત્યાં વચ્ચે ટ્યુશન કલાસ ચાલુ કર્યા. તે પછી મોબાઈલ કંપનીમાં જોબ કરવી જોઈએ એમ લાગતાં તેમાં જોડાયો. તે છોડીને રેડીમેટ કપડાં અને જવેલરીનો શોરૂમ શરૂ કર્યો. તેનું વળી ઉલાળીયું કરી નોકરીમાં જોડાયો, નોકરી કરતાં કરતાં ઈવેન્ટ મેનેજર અને મ્યુઝીકલ પાર્ટીનો ધંધો તેને બરકત વાળો લાગ્યો. ક્યારેક કોટોગ્રાફી તો ક્યારેક પેઈન્ટિંગને તેણે હોબીમાંથી વ્યવસાય બનાવવાની કોશિશ કરી. કોઈ વાતમાં તે પાછો પડે તેમ ન હતો વાત માત્ર એટલી જ હતી જે કામ શરૂ કરે તે પૂરું થાય તે પહેલાં બીજું કામ શરૂ કરી દેતો. એક દિવસ તે ગામડે ગયેલો. તેના પિતા એ તેને બજારમાંથી સફરજન લેવા મોકલ્યો. કોશલ સફરજન લેવા બજારમાં જતો હતો. તે સમયે વચ્ચે તેને તેના કાકા મળી ગયા. તેમણે કહ્યું, 'કોશલ, ઘરમાં લોટ ખલાસ થઈ ગયો છે લાવી આપને...' હવે કોશલ સફરજન લાવવાનું ભુલી ગયો અને 'ડી માર્ટ'માં લોટ લેવા નીકળી પડ્યો. રસ્તામાં તેને તેનો મિત્ર જિગર મળી ગયો. તેણે કહ્યું, 'કોશલ ઘેર મારો ઊકરો એકદમ ભિમાર થઈ ગયો છે. બેભાન છે, તેના માટે ડોક્ટર ને બોલાવી લાવે.' કોશલે તેની વાત સાંભળતા 'ડોક્ટરને બોલાવવા નીકળી પડ્યો. તે ઉતાવળમાં ભાગતો જતો હતો. કાકાએ સોંપેલું લોટ લાવવાનું કામ તે ભુલી ગયો.' રસ્તામાં તેની પત્નીનો ફોન આવ્યો. તેણે કહ્યું, 'આખો દિવસ આમતેમ ફર્યા કરો છો અહીં ઘરમાં કેટલાં કામ હોય છે. જદી ઘેર આવો મારે બહાર જવાનું છે.' હવે કોશલ ડોક્ટરને બોલાવવાનું પડતું મૂકી ઘેર આવ્યો. આ રીતે ત્રણ કામ કરવાનું સ્વીકાર્યું તો બરું પરંતુ એક પણ કામ પૂરું ન કર્યું. તે એક જ્યોતિષી પાસે ગયો અને કહ્યું, કે મારા હાથમાં સફળતાની રેખા છે કે નહીં હું કેટલા કામો કરું છું પણ... તેને વચ્ચે જ અટકાવતાં જ્યોતિષીએ કહ્યું, 'માણસે એક સમયે એક જ કામ મન લગાવી કરવું જોઈએ.' તે હવે વિચારે છે કયું કામ કરવું.

માણસે એક સમયે એક જ કામ મન લગાવી કરવું જોઈએ

શહેરથી દૂરના એક ગામમાં એક યુવાન રહેતો હતો. તેનું નામ કોશલ. તે ખુબ જ હોશિયાર, ભણેલો અને પ્રતિભાશળી તેમજ સર્જનાત્મક દષ્ટિવાળો હતો. પરંતુ તેની બાબતમાં એક ખાસ વાત હતી. જેને એમ કહી શકાય કે 'ખાલો મોટી ખોડ. તે યુવાન જે કામ શરૂ કરે તે ખુબ જ ઉત્સાહથી કરે પણ આપણા ગુજરાતીઓમાં કહેવાય છે કે 'પ્રારંભે શૂરો'. તેની બાબતમાં પણ કંઈક એવું જ હતું. તે એક કામ શરૂ કરે તે પુરું ન થાય તે પહેલાં વચ્ચે બીજું કામ શરૂ કરી દે. એ રીતે તે અનેક કામોની શરુઆત તો ખુબ જ સરસ રીતે કરતો પણ પૂરું એકેય કામ થતું નહીં. તેણે શરુઆતમાં ટૂંક એન્ડ ટૂંક વેલ્સનું કામ હાથમાં લીધું. બુકીંગ કર્યા. સફળતા હાથ વેંટ દેટી હતી ત્યાં વચ્ચે ટ્યુશન કલાસ ચાલુ કર્યા. તે પછી મોબાઈલ કંપનીમાં જોબ કરવી જોઈએ એમ લાગતાં તેમાં જોડાયો. તે છોડીને રેડીમેટ કપડાં અને જવેલરીનો શોરૂમ શરૂ કર્યો. તેનું વળી ઉલાળીયું કરી નોકરીમાં જોડાયો, નોકરી કરતાં કરતાં ઈવેન્ટ મેનેજર અને મ્યુઝીકલ પાર્ટીનો ધંધો તેને બરકત વાળો લાગ્યો. ક્યારેક કોટોગ્રાફી તો ક્યારેક પેઈન્ટિંગને તેણે હોબીમાંથી વ્યવસાય બનાવવાની કોશિશ કરી. કોઈ વાતમાં તે પાછો પડે તેમ ન હતો વાત માત્ર એટલી જ હતી જે કામ શરૂ કરે તે પૂરું થાય તે પહેલાં બીજું કામ શરૂ કરી દેતો. એક દિવસ તે ગામડે ગયેલો. તેના પિતા એ તેને બજારમાંથી સફરજન લેવા મોકલ્યો. કોશલ સફરજન લેવા બજારમાં જતો હતો. તે સમયે વચ્ચે તેને તેના કાકા મળી ગયા. તેમણે કહ્યું, 'કોશલ, ઘરમાં લોટ ખલાસ થઈ ગયો છે લાવી આપને...' હવે કોશલ સફરજન લાવવાનું ભુલી ગયો અને 'ડી માર્ટ'માં લોટ લેવા નીકળી પડ્યો. રસ્તામાં તેને તેનો મિત્ર જિગર મળી ગયો. તેણે કહ્યું, 'કોશલ ઘેર મારો ઊકરો એકદમ ભિમાર થઈ ગયો છે. બેભાન છે, તેના માટે ડોક્ટર ને બોલાવી લાવે.' કોશલે તેની વાત સાંભળતા 'ડોક્ટરને બોલાવવા નીકળી પડ્યો. તે ઉતાવળમાં ભાગતો જતો હતો. કાકાએ સોંપેલું લોટ લાવવાનું કામ તે ભુલી ગયો.'

નવાં કલેવર
નટવર હેકાટિ

પ્રતિબદ્ધતા : આપણાં કાર્યો અને સંબંધો પ્રત્યેની

મૂળ વઢવાણ ઝાલાવાડનાં વતની એવા લોક સાહિત્ય કલાકાર, લોક કથાકાર તરીકે ખૂબ જાણીતું નામ એટલે સ્વ. પુજલભાઈ રબારી. "ભજાનો ય ભોળિયાવાળી", ધન્ય ધરા, ધન્ય લોક" જેવા લોક સાહિત્યનાં પુસ્તકોનાં સર્જક એવા પુજલભાઈ વિષે "સવાયા કચ્છી" એવા લોક સાહિત્યકાર શ્રી ગોરધન પટેલ "કવિ" એ એક પ્રસંગ કહ્યો. જે માત્ર હૃદયને હચમચાવી દે એવો નથી પણ જીવનમાં એક મોટી શીખ આપે એવો પ્રસંગ છે. એક રાત્રે મોરબી ખાતે લોક ડાયરાનો કાર્યક્રમ અને તેમાં પુજલભાઈનું એક મુખ્ય કલાકાર તરીકે લોકોમાં નામ જાહેર થઈ ચૂક્યું હતું. પુજલભાઈનાં નામે હજારો પ્રેક્ષકો ડાયરાને માણવા આવતા. પુજલભાઈ ડાયરાના સમયે કાર્યક્રમ આપવા ઉપસ્થિત થઈ ગયા. અન્ય કલાકારોની સાથે પુજલભાઈએ પણ પોતાની લોક સાહિત્યની કલા પીરસી. પ્રેક્ષકો તરફથી પુજલભાઈને એક ફરમાઈશ કરવામાં આવી અને એ ફરમાઈશ પ્રમાણે પુજલભાઈએ દીકરીને વળાવતું લોકગીત "કાળજા કેરો કટકો મારો ગાંઠથી છૂટી ગયો" ખૂબ જ ભાવવાહી અને હૃદયસ્પર્શક શૈલીમાં રજૂ કર્યું. એ સમયે પુજલભાઈની આંખો પણ ભરાઈ ગઈ. કાર્યક્રમ પૂરો થયો પછી આયોજક પૂરો થયો મળ્યું કે એ કાર્યક્રમનાં દિવસે જ પુજલભાઈની જીવાનજોષ દીકરી મૃત્યુ પામી હતી અને એ દીકરીને કાયમી વિદાય આપીને પુજલભાઈ કાર્યક્રમ આપવા આવ્યા હતા. જોગાનુજોગ પ્રેક્ષકોએ દીકરીની વિદાયના ગીતની ફરમાઈશ કરી અને પુજલભાઈએ કપાતા હૃદયે એ લોકગીત રજૂ કર્યું. પોતાની દીકરીને કાયમ માટે વળાવ્યા પછી થોડી જ કલાકો પછી પુજલભાઈ વઢવાણથી મોરબી કાર્યક્રમ આપવા માટે પહોંચી ગયા તેની પાછળની પુજલભાઈની સમજણ કંઈક આ પ્રકારની હતી. એક ભગવાને ભલે જે કર્યું તે, પણ આપણે કોઈનું ભગવાડવું નથી. બીજું એ કે પોતાની કલા પ્રત્યેની, પ્રેક્ષકો પ્રત્યેની, કાર્યક્રમના આયોજકો પ્રત્યેની પ્રતિબદ્ધતા. એકવાર ખાતરી આપી કે કાર્યક્રમમાં હું ઉપસ્થિત રહીશ, એ ખાતરી એ વચન, એ પ્રોમીસ પાળવાની પુજલભાઈની પ્રતિબદ્ધતા. આ પ્રકારની પ્રતિબદ્ધતાને લીધે જે કદાચ પુજલભાઈએ એક સાચા કલા સાધક તરીકેની પોતાની ઓળખ પ્રસ્થાપિત કરી શક્યા. વિખ્યાત અભિનેતા પ્રાણ સાહેબ મલંગયાચાના પાત્રનું ફિલ્મ ઉપકારનું શૂટિંગ કરી રહ્યા હતા. ફિલ્મ નિર્માતા અને દિગ્દર્શક મનોજ કુમારે જોયું કે એ દિવસે પ્રાણ આખો દિવસ ઉદાસ હતા. પોતાનો શોટ આપીને એક તરફ ગુમસુમ બેસી જતાં હતા. આખો દિવસ એનું ચાલ્યું. રાત્રે એ દિવસનું શૂટિંગ પૂરું થયા પછી મનોજ કુમાર પ્રાણ પાસે ગયા અને તેમના શરીરને સ્પર્શ કર્યો તો તેમનું શરીર કાંપતું હતું. આખો દિવસ ઉદાસ, ગુમસુમ રહેવાનું મનોજ કુમારે પ્રાણને કારણે પૂછ્યું. ખૂબ જ આગ્રહ પછી પ્રાણે વાત કરી કે ગઈકાલે શૂટિંગ પૂરું કરીને પોતે ઘેર ગયા ત્યારે તેમને સમાચાર મળ્યા કે તેમની બહેનનું કલકત્તા ખાતે અવસાન થયું છે. મનોજ કુમારને વાત સાંભળીને આઘાત લાગ્યો. તેમણે પ્રાણને કહ્યું કે આપે કહ્યું હોત તો બે-ત્રણ દિવસ શૂટિંગ મુલતવી રાખી શક્યા હોત અને તમે કલકત્તા જઈ બહેનનાં અંતિમ દર્શન કરી શક્યા હોત. ત્યારે પ્રાણે કહ્યું કે મને ખાતરી હતી જે હું કહ્યું તો આપે શૂટિંગ મુલતવી રાખ્યું હોત પણ બહેન તો ગઈ. તેના કારણે આપ સૌને શા માટે મોટું નુકશાન વેઠવું જોઈએ? મારી પરેશાની ખાતર તમને સૌને મારે શા માટે પરેશાન કરવા જોઈએ? આવી હતી પ્રાણ સાહેબની પ્રતિબદ્ધતા અને કામ પ્રત્યેનું સમર્પણ. પુજલભાઈ રબારી કે પ્રતિબદ્ધ હોય તો તેના થકી વ્યક્તિને પોતાને તો આત્મ સંતોષ મળે જ છે સાથે સાથે અન્ય સંકળાયેલી વ્યક્તિઓને પણ એક પ્રકારની સંતુષ્ટી પ્રાપ્ત થતી હોય છે. વ્યક્તિના પોતાનાં માનવીય સંબંધોમાં સંબંધો અને સંબંધીઓ પ્રત્યેની પોતાની પ્રતિબદ્ધતા સંબંધોને માત્ર સારી રીતે વિકસાવતા નથી પણ એ સંબંધોને ગાઢ બનાવવા માટે અને નિભાવવા માટે ખૂબ જ ઉપયોગી થતી હોય છે. સંબંધો પ્રત્યેની પ્રતિબદ્ધતા થકી સંબંધોનો પાયા મજબૂત બનતો હોય છે. અને તેના ઉપર ઊભી થયેલી સંબંધોની ઈમારત કોઈ ડગાલી શકતું નથી. બે વ્યક્તિ વચ્ચેનાં પ્રતિબદ્ધ સંબંધો કોઈપણ પ્રકારના પડકારોનો આસાનીથી સામનો કરી શકે છે. પ્રતિબદ્ધતા થકી સંબંધીત વ્યક્તિઓનો એકબીજા ઉપર વિશ્વાસ મજબૂત બનતો હોય હોય છે અને એ મજબૂત વિશ્વાસ થકી એકબીજા પ્રત્યે શ્રદ્ધા પ્રગટતી હોય છે. સંબંધોને સાચવવા અને નિભાવવા માટેની વ્યક્તિમાં જો પ્રતિબદ્ધતા હોય તો એ સંબંધો માત્ર બે વ્યક્તિને જ નહિ, તેમની સાથે પ્રત્યક્ષ કે પરોક્ષ રીતે સંકળાયેલી વ્યક્તિઓને પણ અનર્ગલ આનંદ અને દિવ્ય ખુશીની અનુભુતી થતી હોય છે. ચાલો, આપણે સૌ આપણાં કાર્યો, આપણાં વચનો અને આપણાં સંબંધો પ્રત્યે પ્રતિબદ્ધતા કેળવીએ ને નિભાવીએ.

કોરોનાથી મનોરોગ વ્યાપક થઈ રહ્યો છે : એક્ટીવ રહો

આજની દુનિયા એકધારી કોઈને કોઈ ભય નીચે જીવી રહી છે એ આપણા બધાના અચોક્કસ કર્મોનો એક ઉપસંહાર જ છે. યુદ્ધનો જર, આતંકવાદનો ડર, મહામારીનો ડર, એમ વિવિધ પ્રકારના ભય સત્તાવી રહ્યા છે! કોરોના એ ખૂબ જ સુખ શાંત અદૃશ્ય શૈતાન વાઈરસના રુપમાં હરતો ફરતો રહે છે. જેનો પ્રથમ દૃષ્ટિય ડર નથી પરંતુ એ ઘાતક નિવડે અને તેમાં પણ જ્યારે નજીકમાં સ્વજન - સગાના પરિવારને રડતા જોઈને વ્યક્તિ માર્ક વ્યવસ્થિત પહેરવા લાગે છે પરંતુ આ પ્રતિભાવ પણ સ્મશાન વેરાગ્ય જેવો જ જોવા મળે છે. જાન હશે જહાન હશે - જીવતો નર ભદ્રા પામે એ સમજવું જ પડશે. મહામારી એ દરેક દેશની આર્થિક ગતિવિધિ તથા રક્ષાતંત્રને મંદ બનાવી દીધી છે એટલે પ્રત્યેક ઘરમાં આર્થિક ભીંસ ઊભી થઈ છે જે સુખ-ચેન ને ભસ્મ કરે છે, ઉપાધિ અને વ્યાધિ માનવનાં મૂળ સ્વભાવમાં પણ ઘા કરે જ છે! વાતાવરણમાં ઋણુઓ તો કામ કરતી જ હોય છે તેમ છતાં આજની દુનિયામાં આર્થિક અસલામતી આવી એટલે એ સમજવાનું કે જો સ્વસ્થ ચિત્તથી ના પણ રાખી શકાય તેમ નથી. માથાદીઠ જીડીપી ભારતમાં બાંગ્લાદેશના તુલનામાં પણ ઓછી છે એ સમાચારથી કંઈ નવું લાગ્યું નથી. નીચે જાય છે!! રાહત પેકેજ જે ૨૦ લાખ કરોડનું પહેલું પહેલું તેના ધાર્યાં કોઈ પરિણામ મેળવી શક્યા નથી. બજારમાં માંગ ઊભી કરવામાં સફળતા મળે તે માટે લોકોના હાથમાં પૈસા આવે તે દિશામાં લેવું વધુ પ્રયાસો કરવાની તાતી આવશ્યકતા છે. એલટીસીના બદલે કેશ વાઉચર અને ફેસ્ટીવલ એડવાન્સની જાહેરાત કરી અર્થતંત્ર ને રૂ. ૮૩,૦૦૦ કરોડનો બૂસ્ટર ડોઝ આપ્યો છે પણ આ કંઈ નવન રાહત નથી કેમ કે અસંગઠિત શ્રમિકો માટે કંઈક રજૂ કરવું પડે તેમ છે. અને એ નોંધનીય છે કે રાજ્ય સરકારોની જીએસટીની આવકમાં મોટા ગાબડા પડ્યા છે અને રાજ્યો માટે તેના કર્મચારીઓના પગાર કરવાના પણ સવાલ ઊભા થયા છે. ખાનગી કંપનીઓ પાસે ઓડર્સનો અભાવ છે! નવા કર્મચારીઓની ભરતી પર હજી સત્વરે કામ થતું બાકી છે. મોંઘવારી મક્કમ ગતિથી વધી જાય છે. દિવસને રાત હવે શું થશે? એ મુંઝવણ કોરોનાના ડરથી સાથે વધતા સમાજમાં પારિવારિક ઝગડા, કંકાસ, મનદુઃખ અને બેચેની વધતા જઈ રહ્યા છે. મનોરોગીઓની સંક્યા ખૂબ જ ઝડપથી વધતી જાય છે. મનોરોગમાં બે તત્ત્વો વધુ વ્યાપક તથા પ્રબળ નોંધવામાં આવે છે એક અપેક્ષાની અપૂર્તિ તથા બીજું પ્રાપ્તિમાં ક્યાંક ક્યાંક બેવફાઈ! પ્રત્યેક ઘરનું ઉભરું જે પ્રતિદિન પૂજવાની જગ્યા છે ત્યાં આંસુઓ ટપકી રહ્યા છે. ગૃહસ્થધર્મમાં ભારોભાર અજોષો કટુતા આકોશ વધતા જાય છે. તેમાં નબળી આર્થિક હાલત બળતામાં થી હોમવર્નું કામ કરે છે, પ્રેમ નામનું જીવન અમૃત ગુમ થયું છે. અર્પણ અને સમર્પણ ઘટી ગયા છે કેમ લઈ લેવું, વધુમાં વધુ લઈ લેવું તેની સ્વધર્મ ચાલે છે. જ્યાં આદર્શ રાખના લોકો બહુ સહજ રીતે મરતા જાય છે. જે સામાન્ય રીતે હસતા જોવા મળે છે. ગમતી વ્યક્તિની થોડી લાગણી મેળવવા માટે આખી જિંદગી જીવે બેવધતા પડે છતાં બીજું સામેનું પાત્રજ અંદરથી એ અન્યનું નીકળે ત્યારે વ્યક્તિ તૂટી પડે છે અને જીવન સજા લાગે છે. આ પ્રકારના જીવનથી ઘટનામાં રૂપાંતર થાય છે. પરિવારો સામુહિક રીતે આપઘાતો કરવા લાગ્યા છે. અથવા પુત્ર સગા બાપને મોતને ઘાટ ઉતારે છે આ બધા આપણી સામુહિક નિષ્ફળતા છે જેના પાયામાં નવા યુગનું ઈન્ટરનેટ મુખ્ય થઈ ગયું છે. બધાના સ્વપના જીવને જીવ પૂરા થાય એ શક્ય હોતું નથી એ પણ લોકો ભૂલી ગયા છે. રમેશ પારેખનો માથિંક શેર છે - સંકળ જે બંધ હોય તો ખોલી ને નીકળું બુલ્લી જગ્યા ને કેમ હું તોડી ને નીકળું? ટૂંકમાં કહીએ તો આ સમયમાં મહામારીના ભયથી વધુ પીડિત થવા કરતાં સમસ્યાને સહજ રીતે સાંભળી રાખી બેચેનીને રોકી ઉપરાંત વ્યસ્ત રહો - એક્ટીવ રહો જેથી ઘરમાં થતાં પ્રશ્નો પણ હળવા થઈ શકશે. કોરોના લાંબા સમય શેર આવવાદ : બે મહાનો બોજ લાત મારીને દુઃખ, ચાલ કરીએ સુખની ખોજ.

આવો યુવિએ શાનદાર
વિનોદ અમલાણી
amlani2000@yahoo.co.uk

યુવન ઉપવન
મહેન્દ્ર એમ ત્રિવેદી
mmtrivedi007@gmail.com